

Oh Jummal! kule palved siis
Ja anna rahwal' leiba,
Mis põllomees siin mulda wiis,
Et häddas ta ei kaeba:
„Nüüd põld ja willi huffa läab
„Ja rahwas fibbet nälga näab!
Se eest oh hoio, Jeesand!

Mis aitaksid keif targad tööd,
Kui rahwas tunneks nälga
Ja öhlaksid siin päwad, ööd,
Ring teeksid hirmust wölga,
Siis kauks pea keif ma-ilm
Ja kustuks siis ka meie film,
Kui Sinna meid ei aitaks!

So pühha sanna on jo siis
Se ainus jubhataja,
Et rahwal olleks wägga wiis,
So waim on õnne toja!
Se innime, kes sedda teab,
Et Jummal üksi jäggab head,
Se teab, et ta ellab.

Jaggawenne ello Toja!
Kes Sa ue aasta tood,

Sinna ilma õnne toja,
Keif Sa mulla põuest lood
Uest jälle ilma peäle,
Kule meie palwe heäle:
Wõtta meid weel armasta,
Maad ja merred õnnista!

Kus on haigus, rüft ja hädda,
Tulle senna abbi siis,
Kauta keif armust sedda,
Kuida on So helde wiis!
Anna andeks elsitused,
Kauta keif rummalused,
Kela wargust, kurja keelt,
Anna keigil waggat meelt!

Jagga hing, mis ilma tulnud,
Peab jo siit minnema,
Kui ta omma aia olnud,
Siis saab taewas ellada:
Kus ta filmad selgest näwad
Keif need ue aasta päwad
Jaggawesse ello teel,
Mis on praego warjul weel,
Agga kunni ello annad,
Ole meie abbimees,